

[Kr. Juul.]

går for vidt, når de tager samtlige amtsveje og de mest befærdede kommuneveje med ind under loven, og det tror jeg nok vil blive resultatet. Derfor vil jeg gerne til ministeren stille et tillægsspørgsmål, som er affattet således for at få et mere konkret svar: hvis det nu viser sig, at administrationen af vejbestyrelsesloven tilrettelægges således, at al ny oprettelse af ejendomme langs samtlige amtsveje og de mest befærdede kommuneveje og tilkørsel forbydes, vil ministeren så gribe ind?

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det er jo lovens forudsætning, at det ikke alene er hovedlandeveje, men at også amtsveje, landeveje og biveje, hvor der er tale om en vis færdsel, skal ind under reglerne. Jeg kan imidlertid love det ærede medlem, at hvis det virkelig skulle være således, at der bliver gået for hårdt til værks, vil jeg altid være villig til at drøfte disse problemer enten med det ærede medlem eller andre, der måtte have noget at beklage sig over i denne retning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Poul Hansen** (Svendborg) til finansministeren:

„Vil finansministeren oplyse, om der er noget til hindring for udmøntning af 5 krone stykker?

Hvis ikke, vil finansministeren da overveje at søge lovhjælp for dette, eventuelt også for igen at optage udmøntningen af halvkronestykker eller, om bedre, at kalde dette halvtredsører?“

Poul Hansen (Svendborg): Da jeg stillede mit spørgsmål om 5 krone stykkets udmøntning, var jeg ikke rigtig klar over, om der i nationalbankens rettigheder var noget, der kunne hindre, at den kgl. mønt gik over til at udmønte 5 krone stykker. Det er jeg blevet klar over nu, at der ikke er, og derfor kunne den første del af spørgsmålet egentlig være udgået.

Når jeg i det hele taget har rejst spørgsmålet om udmøntning af 5 krone stykker, skyldes det, at jeg synes, at når man forhen anså 2 krone stykket for at være den rimelige grænse for skillemønt, ville 5 kronen

— set med prisudviklingen som baggrund — kunne være en meget passende grænse i dag, og andre lande, vi grænser op til, har da også møntstykker, som svarer dertil og i nogle tilfælde oven i købet svarer til mere end 5 kr.

De 5 krone sedler, vi har i omløb, forringes meget hurtigt, netop fordi omløbet er så hurtigt, og jeg ved fra mange bankfolk og forretningsfolk, at de synes ligesom jeg, at det ville være praktisk, hvis man fik udskiftet sedlerne med mønter. Man kan sige, at det er et lille spørgsmål, men vi skal også her tage os af det praktiske. Hvis den højtærede finansminister synes som jeg, at man skulle gå over til udmøntning af 5 krone stykker, ville det vel være naturligt, om de kom til at adskille sig fra tokronerne i størrelse eller på anden måde, eller rettere sagt på alle måder.

Spørgsmålet om halvtredsørerne er nærmest et tillægsspørgsmål. Det er ikke noget stort spørgsmål heller, men jeg har altid anset det for en fejl, at man i sin tid afskaffede denne handy mønt. Jeg anser det som nævnt for kluntet at sige „halvkroner“. Det er ikke et udtryk, man bruger i befolkningen; man siger ikke halvkroner, man siger nu engang halvtredsører. Jeg vil spørge den højtærede minister, om han kunne tænke sig, at vi tog hele dette spørgsmål op igen.

Finansministeren (Kampmann): Spørgsmålet om udmøntningen af 5 krone stykker af sølv har tidligere været overvejet i finansministeriet, men en sådan udmøntning ville kræve, at der til den kgl. mønt blev anskaffet en specialmaskine, der vil koste over 100 000 kr., og til udmøntning af det fornødne antal 5 krone stykker skulle der købes en del sølv, der nok ville koste ca. 20 mill. kr., og noget bronze. Disse metaller skulle købes for udenlandsk valuta, for kobberets vedkommende endda for dollars. I øvrigt mente man også dengang, at 5 krone stykket ville blive en ret stor, uhelderlig mønt, og derfor opgav man tanken. I Sverige, hvor man har 5 krone stykker, er man holdt op med at fremstille flere af disse, da der ikke har vist sig så stor interesse for denne mønt. Jeg tror nu nok, at grunden hertil er den, at den let forveksles med 2 krone stykket, og min